

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. januar 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh.: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2015-0030-3996
Dok.: 1826843

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 100 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. december 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 100 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvor ofte sager om såkaldt ”hævnporno” kommer for retten i Danmark, herunder redegøre for antal sager om året fra 2005 – 2014?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Begrebet ”hævnporno” ses ikke at være nærmere defineret i straffeloven eller retspraksis. Udtrykket sigter dog normalt til situationer, hvor der sker offentliggørelse – som oftest via internettet – af billeder eller videoer med seksuelt/pornografisk indhold uden tilladelse fra den afbildede person. Optagelsen kan være foretaget af den afbildede person selv eller med samtykke fra den pågældende f.eks. i forbindelse med et tidligere kæresteforhold.

Offentliggørelse på f.eks. internettet af billeder eller videoer med seksuelt/pornografisk indhold uden tilladelse fra den afbildede person vil kunne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser og/eller af straffelovens § 264 d om videregivelse af private billeder mv.

Det følger således af straffelovens § 232, at den, som ved uanstændigt forhold krænker blufærdigheden, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Efter straffelovens § 264 d straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af straffelovens § 264 d er betinget af, at den forurettede anmoder herom, typisk ved at indgive politianmeldelse.

Hvis den afbildede person er under 18 år, kan der endvidere opstå spørgsmål om at anvende straffelovens § 235 om udbredelse af børnepornografisk materiale.

2. Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 100-101 (Alm. del) undersøgt muligheden for ved elektronisk udtræk fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS) at tilvejebringe oplysninger om antallet af sager om ”hævnporno”, der kommer for retten (tiltalerejsning), samt antallet af domfældelser, jf. straffelovens § 232 og/eller straffelovens § 264 d.

POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem, der er opbygget således, at der journaliseres på en gerningskode, der knytter sig til en lovovertrædelse. I forbindelse med sagens afslutning registreres endvidere en afgørelsestype, som angiver straffesagens resultat. POLSAS vil således kunne bruges som et redskab til at oplyse blandt andet, hvor mange anmeldelser eller afgørelser der vedrører en given lovovertrædelse. Det vil derimod ikke uden videre være muligt at trække data af mere detaljeret karakter.

Da POLSAS ikke indeholder en eller flere gerningskoder, der alene omhandler ”hævnporno”, er det ikke muligt ved elektronisk udtræk at tilvejebringe nærmere oplysninger om antallet af tiltalerejsninger og domfældelser vedrørende ”hævnporno”. Tilvejebringelse af sådanne oplysninger vil forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af en række konkrete straffesager. En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte.

3. Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen af spørgsmålet om straffniveaut for ”hævnporno” foretaget en søgning i Ugeskrift for Retsvæsen og Tidsskrift for Kriminalret efter domme om blufærdighedskrænkelser, jf. straffelovens § 232, og overtrædelse af straffelovens § 264 d.

Jeg kan på baggrund heraf henviser til følgende eksempler på domme til illustration af domspraksis:

Ved Vestre Landsrets dom af 19. oktober 1999 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2000, s. 56, blev tiltalte idømt betinget fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 264 d. Tiltalte havde indsendt to nøgenbilleder af sin tidligere hustru med henblik på offentliggørelse til et blad. Tiltalte blev herudover fundet skyldig i dokumentfalsk, jf. straffelovens § 171, ved at have udfyldt en kupon med hustruens navn således, at det så ud som om, at hustruen havde givet tilladelse til offentliggørelsen.

Ved Østre Landsrets dom af 16. august 2005 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2005, s. 709, blev tiltalte idømt fængsel i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 264 d. Tiltalte havde via e-mail sendt nøgenbilleder af en kvinde, som han tidligere var kommet sammen med, til flere personer sammen med en pornografisk tekst, hvoraf det fremgik, at det var kvinden, som sendte billeder og tekst.

Ved Østre Landsrets dom af 10. april 2014 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2014, s. 642, blev tiltalte idømt fængsel i 40 dage for medvirken til blufærdighedskrænkelser, jf. straffelovens § 232, jf. § 23, og for overtrædelse af straffelovens §

264 d. Tiltalte havde uberettiget videregivet links til private fotos af seksuelt indhold af sin ekskone til adskillige personer på en sexchat. Han havde herudover i et enkelt tilfælde oplyst hendes identitet til en anden mand, hvilket medførte, at den pågældende kontaktede tiltaltes ekskone, hvilket krænkede hendes blufærdighed.

Som det fremgår af de tre afgørelser, er der – blandt andet som følge af udformningen af anklageskriftet – alene sket domfældelse for (medvirken til) blufærdighedskrænkelse i ét enkelt tilfælde. Det skete ud fra en betragtning om, at blufærdighedskrænkelsen bestod i efterfølgende henvendelser af seksuel karakter til den forurettede og ikke i den oprindelige offentliggørelse af billederne.

Rigsadvokaten har i november 2015 udarbejdet en videnspakke til anklagemyndigheden om it-kriminalitet. Videnspakken indeholder blandt andet retningslinjer mv. for anklagemyndighedens behandling af sager om ”hævnporno”. Det fremgår således af videnspakken, at det er Rigsadvokatens opfattelse, at videregivelse af billeder/tekst med seksuelt indhold i sig selv kan udgøre en blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232, forudsat at forholdet har den grovhed, som kræves for anvendelse af bestemmelsen. Det har i den forbindelse ingen betydning, om den forurettede efterfølgende får henvendelser af seksuel karakter, eller om dette var gerningsmandens hensigt. Efter Rigsadvokatens opfattelse skal der derfor i sager om ”hævnporno” – forudsat at betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt – rejses tiltale for både blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232, og overtrædelse af straffelovens § 264 d.

Rigsadvokaten forventer på den baggrund, at der fremover vil blive rejst tiltale for overtrædelse af både straffelovens § 232 og § 264 d, og at domstolene vil fastsætte straffe, der afspejler, at der er tale om en overtrædelse af begge bestemmelser. Rigsadvokaten vil i den forbindelse følge området med henblik på, at der i disse sager bliver fastsat straffe, som afspejler forbrydelsens karakter og grovhed, herunder at der både er tale om en krænkelse af seksuel karakter og om videregivelse af private billeder/videoer.”